

# ബധിരവിചാരം.



—൨൧ ഉള്ള ഭേദനം



# ബധിരവിലാപം.

---

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

---

പ്രസാധകൻ:

കെ. വാസുദേവൻമുസ്സത്.

(മൂന്നാം പതിപ്പ്)

---

PRINTERS :

THE MANGALODAYAM CO., LTD.,

TRICHUR.

---

മുൻകൂ

Price 2

[വില 2 ഞ.



മൂന്നാം പതിപ്പിന്റെ

# മുഖവുര.



‘ബധിരവിലാപ’ത്തിന്റെ ഉൽപത്തി ഇന്നപ്രകാരത്തിലാണെന്ന് ആരോടും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. മഹാകവിക്കു തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയായ മഹേശ്വരിയിലുള്ള പരമഭക്തി ഇതിലെ എല്ലാ പദ്യങ്ങളിലും പ്രയോജനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ നിരന്തരം രസിക്കുന്ന മഹാകവി തനിക്കുറവും പ്രിയപ്പെട്ട ബാലാലാപം, കോകിലാലാപം മുതലായവയുടെ സുഖമനുഭവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായതിനെപ്പറ്റി വിലപിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഏവരും കുറഞ്ഞുപോകും. ഇതിൽ ഉപമ, ഉൽപ്രേക്ഷ മുതലായ സരസാലങ്കാരങ്ങളും, മനോഹരമായ ശബ്ദാത്മഭംഗിയും, സർവ്വോപരിയായി തന്മയത്വവും ധാരാളം വിളങ്ങുന്നുണ്ട്. സന്ദർഭാനുഗുണങ്ങളായ ഭേദീസംബുദ്ധികൾ അത്ഭുതലോചന ചെയ്യുന്ന സഹൃദയന്മാർക്കു് രമ്യതം തന്നെയാണ്. മഹാനാരുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾപോലും മഹനീയങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നു എന്ന തത്ത്വത്തിനുദാഹരണമായ ഈ ‘ബധിരവിലാപം’ കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ ഭക്തമണ്ഡോരമായി എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ പ്രസാധകത്വം വഹിപ്പാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷമുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കെ. വി. എം.





# ബധിരവിലാപം.

൧

ഗദകബളിതമെന്റെ കണ്ണയുഗം  
വദനവിഭ്രഷണമാത്രമായ് ചമഞ്ഞു;  
കദനമിതൊഴിവൊക്കുകൊമ്പിടകേ! നിൻ  
വദസരസീരുമദാസനല്ലയോ ഞാൻ?

൨

അഴലിതു വരവാണൊരജ്ഞനാം ഞാൻ  
വിഴ പലതും ബത! ചെയ്തുപോയിരിക്കാം;  
അഴകിലവ പൊറുത്തുകൊൾക നീ; തു-  
ക്കഴലിണയേ മമ താങ്ങുളളു തായേ!

൩

ശ്രുതിയുടെ പൊരുളെന്ന പുണ്യലോക-  
ശ്രുതി കലരും തവ സേവചെയ്യുമീ ഞാൻ  
ശ്രുതിവിരഹിതനാകിലുൽക്കടാപ-  
ശ്രുതി പുതുതായവിടെയ്ക്കു പാറമല്ലോ.

൪

വിവിധതരനിരത്ഥശബ്ദജാലം  
ചെയിയിൽ നിറച്ചിതരശ്രവം മുടക്കി,  
അവിരതമഴലേകിടന്നു മേ ദു-  
ഷ്ടവിനിരവോലനിവാർച്ചുമീവികാരം.

3

ഇവനഹഹ! മരുൽപ്രകോപമൃഗം  
ശ്രവണചിഹ്നാതമിതെന്നു ചൈത്ര്യവക്ഷം;  
തവ വരതിയിലുൾപ്പെടാതൊരുത്തൻ  
ഭവനമഹേശി! മരുൽഗണത്തിലുണ്ടോ?

ന

മരുദശനവിഭ്രഷണാർദ്ധമയ്യായ്,  
മരുദവസേചിതയായ നിന്നെ നിത്യം  
കരുതിവരുമെന്നിട്ടു മദികന്യേ!  
മരുദഭീഷീഡ പിണഞ്ഞതത്ര കഷ്ടം!!

9

\*പവനജനി മഹാഗദാധ്യ, നിത്യ-  
ജീവനശൽമാഗധനോടു മല്ലിടന്നു;  
ധ്രുവമിഹ വിജയം ലഭിച്ചുകൊൾവാൻ  
ഭവതി തുണയ്ക്കണമച്യുതസ്വസാവേ!

വ

വലതുമിഹ ചികിത്സചെയ്തനോക്കി;  
ഫലമതിനില്ലിവനേരിടുന്നു രോഗം;  
നലമൊടുടനെന്നിട്ടു നിൻ കടാക്ഷാ-  
ബലവരമൈഷധമേകിടേണമേമ്മ!

ൻ

‘വരുമിവനിനി നാളെരാവിലെയ്ക്കും-  
ട്ടൊരു സുഖമെന്നിരയിൽക്കിടന്നൊങ്ങും;  
അരുണതരുലഭേത! പുലച്ചുനേരം  
പെരുതു മനസ്സിടിവാൻണൻനെന്നിട്ടും

---

\* ഭീമവക്ഷത്തിൽ പവിനജനി-വായുപുത്രൻ; മഹാഗദാധ്യൻ-  
അധിയ ഗജേജവൻ



൧൦

ഇതുവിധമൊരു മൂന്നുനാലുനാളു-  
 ല്ല, തുലവിഷാദമൊരാണ്ടിലേറൊയായ് ഞാൻ  
 മുതുഭുരിതനിമിത്തമാത്തരക്ഷാ-  
 ചതുരതരേ! നെറികെട്ടഴന്നിടുന്നതു.

൧൧

കവിയശസി ദുരാശ പൂണ്ടു പൊട്ട-  
 ക്ഷവിത പൊഴിച്ചു മഹാജനത്തിനീഞ്ഞാൻ  
 ചെവിരുജ തടവിച്ചു പാപമാവാ-  
 മവിനയനാം മമ കണ്ണുരോഗമേതു.

൧൨

കരളിനു കല്യാണസ്വഭാവമേകും  
 പരജനദുർവചനങ്ങൾ കേട്ടിടായ്ക്കാൻ  
 പാമിതുപകരിക്കുമെന്നുവെച്ചോ  
 ഹരദയിതേ! ഹരിയാത്തതെന്തൻഗദം നീ?

൧൩

ശുദ്ധജനനി! മുദാ കിടാങ്ങൾ കൊണ്ടും  
 സുഹൃത്തിതമഞ്ചിന കൊണ്ടു കേൾപ്പതോളം  
 ഇഹ സുഖകരമെന്നു വേറൊരുളുളു?  
 വിഹതമെനിക്കതു ഹന്ത! ദൃഷ്ടതത്താൽ.

൧൪

പ്രണയികളൊടു കൂടി നമ്മുസംഭാ-  
 ഷണപരമോത്സവവും സമാപ്തമായ് മേ;  
 പ്രണവമയി! ജഗൽബ്രഹ്മിണിതൻ ദുർ-  
 ഗ്ഗണനിധി ഞാനിനിയിന്നിനിഞ്ഞിരിപ്പൂ!

൧൫

വെടിപറയുവതിന്നു കൂട്ടുകാരെ -  
ജ്ഞാപിതീ തിരഞ്ഞുവിടിച്ചിരുന്നൊരെന്നെ  
കുടിലവീധി, ജനങ്ങളോടു ചേരാനു  
മടി പെരുതുള്ളവനാക്കിവിട്ടിതിപ്പോൾ.

൧൬

പരിചിതർ പഥി കണ്ടുമുട്ടി മുമ്പ -  
ട്ടരിമയിൽ വല്ലതു മോതുവാൻ തുടന്നാൽ,  
‘ദുരിതമിതറിവാമിവർ’മെന്നോ -  
ഞ്ഞരിയുമകത്തഴലൊത്തു ലജ്ജയും മേ.

൧൭

കവികൾ മമ സഖാക്കളൊത്തുകൂടി -  
ക്കവിതകൾചൊല്ലിയെഴും സദസ്സു പുക്കാൽ,  
ചെവിയടവുടയോരെന്നിങ്ങു തള്ളി.  
ക്കവിയുമഴൽക്കതിമെങ്ങു? കാവ്യലോലേ!

൧൮

പുലരുമളവിളക്കുളസ്വനത്താ -  
ലുലകിനധീശപരി! ഹന്ത! നിന്നഹതപം  
വല പാവകൾ പാടിടുന്ന പാട്ടാൽ  
ഫലമിനിയില്ലിവന്നെ വന്നുപല്ലോ!!

൧൯

വനരചി വളരും വസന്തകാല -  
ത്തന്നുപതരസ്വരമാൻ കോകിലങ്ങൾ  
മനതളിർ കുളിരുംപടിയ്ക്കു കൂടും  
നിനദമെന്നിന്നിനിയോത്തിരിയ്ക്കുമാത്രം.

൨൦

ലളിതനും! വേൽകരസ്ഥമാം വൈ-  
കിളിയുടെ കൂട്ടർ തെളിഞ്ഞു കൊഞ്ചിടുമ്പോൾ  
ഗളിതസുകൃതനാമിവന്റെ കണ്ണ-  
ങ്ങളിലതു തുമുറ്റു തുകിടാതെയായി!

൨൧

വേസഫചരി! ഭക്തരാത്തമാഗം  
വേദവദാനശതങ്ങൾ വാടിടുമ്പോൾ  
ഇവനിനിയതു കേട്ടു മോദബാഷ്പ-  
സ്രവമൊടു കോൾമയിർപൂണ്ടു നില്പതെന്നോ?

൨൨

സ്തമുഷസി കരൾക്കണച്ചു നൽകും  
വടഹസമം കടലിന്റെ കോളിരമ്പം  
കടലരികിൽ വസിയ്ക്കിലും ശ്രവിപ്പാൻ  
തടവിവനോറിതു; ഹന്ത! കാലദോഷം.

൨൩

ചൊടിയെടുമസുമർക്കു കാളി! നീളെ-  
ത്തടിവിറ നൽകിന താവകാട്ടുമാസം  
ത്വദിതി കരളിലോർമ്മയാകമാറു-  
ള്ളിടിവെവു ചെവി പുകിടാതെയായ്കേ.

൨൪

വിവിധമുലകിലുള്ള ശബ്ദമൊന്നും  
ചെവിയിണതന്നിലണഞ്ഞിടായ്ക്കയാൽ മേ.  
അവിരതമലസത്വമാൻകകാ-  
മ്പവിരളനിദ്രയിലാണ്ടുപോലെയായി!

൨൫

നവനവപരിതാപഹേതുവാമെൻ-  
ശ്രവണവിപത്തവിടനു തീർത്തിടാഴ്ത്തിൽ  
ശിവമഹിഷി! മനം മയങ്ങി മാഴ്ക-  
ന്തിവനുടെ ജന്മമിതൈത്ര പാഴിലാകം!

൨൬

കൃമമൊഴിവതിനൊന്നുകിൽ പ്രപഞ്ച-  
ഭ്രമമിതു തീർത്തതമേണ, മല്ലയെകിൽ  
മമ ചെവിഭജ മാരുവാൻ ഭിഷകുസ-  
ത്തമദയിതേ! ദയചെയ്യണം ക്ഷണം നീ.

൨൭

ജവമൊടു വിജയപ്രഭാവമേകം  
തവ പദസേവനമാചമിച്ചൊടുക്കം  
ശിവശിവ! ഹതകണ്ണനാകിലും, ഞാൻ  
വേവേനേശി! തുലോമപാർത്ഥനായി.

൨൮

\*ഇവനരിയരുതംബ! മേലിലെന്നോ  
തവ കണവന്റെ കചങ്ങൾതൻ ഗുണത്തെ?  
അവയൊടു ചിലവേള ചേർച്ചുകോലും  
വേദമുണ്ടാംപ്രി ഭജിച്ചതിങ്ങിതിന്നോ?

൨൯

പലപൊഴുതുമേ! ഗുണോത്തരശ്രീ  
വിലസിന നിൻപദമോടിണങ്ങിയാലും  
അലമപഗുണമായിതോ ഹരൻതൻ-  
തലമുടിയെന്തിവനോത്തുപോം ചിലപ്പോൾ

---

൨൮ \* ശിവൻ വ്യോമകേശനെന്നും, ആകാശം ശബ്ദഗുണകമെന്നും പ്രസിദ്ധം. ചില വേള = പ്രണയകൃപഹസ്യയങ്ങളിൽ.

൩൦

നിരവധിത, വിഭൂതപമെന്നിവരിൽ-  
പുരമചിദാത്മകയായ നിന്റെ സാമ്രാജ്യം  
ചിരമുടയ നഭസ്സു നിൻകീടയ്ക്കി-  
ത്തരമൊരു നിർമ്മൂലമട്ടുമാന്റിരിക്കാം.

൩൧

അനുപധി ഗുണഹാനി വാനിനേകീ  
തനുതരമാം തവ മദ്ധ്യമെന്നു പഃണ്ട  
അനുപമകവിയ്യുചാക്കു കേൾപ്പു-  
ണ്ടനുഭവസിദ്ധമെനിയ്ക്കുതിപ്പൊഴായ്!

൩൨

ഭവദനഘചരിത്രഗാനമാഃനാ-  
രിവനൊര'പശ്രുതി'യെന്ന കേടു പാരി;  
സ്രവണമനവതാളവും പിണഞ്ഞു;  
തവ മതമിപ്പടിയോ? നടേശജായേ!

൩൩

ദൃഢപശമഗദാത്തനാമെറിയ്ക്കു-  
ള്ളുരുതരസങ്കടമാരൊടോതിടേണ്ടു?  
വിരുതൈഴമവിടുനൊഴിഞ്ഞിപ്പന്നി-  
ല്ലൊരു പരദേവത; പാഹി പാഹി നാഥേ!

൩൪

ഉലകിതു സുഖദുഃഖമിശ്രമെന്നായ്-  
പ്പലരുമാപ്പതസത്യമല്ലയെങ്കിൽ  
ചില സുഖശകലങ്ങൾ വല്ലപോതും  
കഖരവതിന്ന ചകാശമില്ലയോ മേ?

൩൫

ഘരിമുതലൊരുപേൻവ്വരക്കുമുളളോ-  
കൂരിയ സുഖം വിഭജിച്ചു നൽകിടുമ്പോൾ  
ദുരിതദരിതനാമിവന്റെ കാൽ  
ഗിരിശകുടംബിനി! നീ മറന്നിരിക്കാം.

൩൬

പെരുവഴി പിഴയാൽ ലോകയാത്ര-  
ഞ്ജോരുവിധവും വിരതില്ലെന്നിങ്ങു പണ്ടേ;  
കുരു പുനരവി കൂനിലാണുപൻപോ-  
ലൊരു ചെമ്പിപ്പൊട്ടനുമായി ഞാനിദാനീം.

൩൭

തരമടിയനു ലൊകികുഞ്ഞൊഴിൽക്കുൻ  
പരമശിവേ! കുറവായി വന്നുവല്ലോ;  
ചിരമിനി വിജനത്തിൽ വാണു നിൻതുള  
ച്ചരണനീഷേവണമൊന്നുതന്നെ പോരും.

൩൮

വിലപിതമിദമെന്തിനി? ഞനതം  
പലതിനിയും പരുമെങ്കിൽ വന്നിടട്ടേ;  
അലഘുസുഖകരം മഹേശി! നിങ്കാ-  
ലലരിവനപ്പൊഴുതരെയോക്കുമല്ലോ.

൩൯

കദനമഖിലവും കളഞ്ഞിടും തു  
പ്പദഭജനത്തിനിതാസ്ഥ നൽകുമെങ്കിൽ,  
ഗദമരർ പായുംവിധം ശിവേ! മൽ-  
ഗദമിതു പാവനമെന്നു താനറയ്ക്കാം.

രം

സ്വയമഥ ചെവിവോലെ മറ്റു നാലി-  
ന്ദ്രിയവുമിവന്നു വിനാശമാകിലാട്ടേ;  
ഭയശമകരി! ചിത്തമങ്ങയിൽത്താൻ  
നിയതമാർജ്ജുന, മെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാത്മൻ.

രഥ

പുരമഥനപുരന്ധി! പുണ്യലക്ഷ്മീ-  
പുരമണിപ്പുരയാൽ, പ്പുരാണമായി,  
പരസുഖമയമായ നിൻസ്വരൂപം  
കരളിലിരിപ്പവനല്ലലെന്തു പിന്നെ ?

രഘ

ഇവനുടലിതു നിത്യമെന്നൊപ്പി-  
ശ്രദ്ധണഗദക്ഷതി നേന്നിടുന്നു കഷ്ടം  
ഭവതീ കനിയുകിൽശ്ശമിയ്ക്കുമല്ലോ  
ഭവദയിതേ! ഭവമൃത്യുബാധവോലും.

രഘ

വിരവിലിവനെ നീ മൃഗാനി! വീണ്ടും  
നരകനടുക്കഴിയികൽ വീഴ്ത്തിയാലും,  
സുരവരപുരിയിൽക്കരോറിയാലും  
ചരണയുഗം തവ കൈവിടാ ഭ്രമം ഞാൻ.

രര

മലർശരജയചൈജയന്തി! മഞ്ഞി-  
ന്നലയുടെ മഞ്ജുളമംഗളക്കരുണേ!  
മലയജമഥനിയമനമാസാ-  
മലവദനേ! ജയ മാമരകൃഷ്ണേ!

ര്ഭ

ചലദ്രസിജഭാരതാരമാരേ!  
തിലകരചിദിഗുണാനനാംശുപൂമേ!  
ജലജശരവിരോധിഭാഗ്രയാരേ!  
വിലസുക മേ ഹൃദി വിശ്വപൃഷ്ഠവേമേ!

ര്ന

തിലവിതതിയിലെണ്ണയെന്നതിനും  
ദൂലകിതിലൊക്കെയുമുള്ളിലും പുറത്തും  
വിലസുകിലുമസംഗയായ നിന്നെ  
പ്പുലവഴിയായ്ത്തിരയുന്നു പണ്ഡിതന്മാർ.

ര്ഘ

അരനിമിഷമഖണ്ഡശക്തിയാം നിൻ  
വിരഹമതേൽക്കുകിലപ്പൊഴിപ്രപഞ്ചം  
പരവശമൊരു ചേഷ്ടയും പെടാതെ  
ഹര! ഹര! ചിത്രഗതാഭമാകുമല്ലോ.

ര്ച

കലശിഖരികുമാരികേ! നിനക്കീ  
യുലക കളിപ്പുരതന്നെയാണശേഷം;  
പലപൊഴുതിതു തീർത്തു, കാഞ്ഞൊടുക്കും  
വിലയമണച്ചു രസിച്ചിടുന്നു നീതാൻ.

ര്ൻ

അധനതയണയുന്നു വൻപണക്കാ  
കുടമനൊരുത്തമനായ്ച്ചമഞ്ഞിടുന്നു;  
വിധമഖിലമനുഷ്ഠണം പകന്നീ  
വിധമിഹ കാണതുമഞ്ച! നിൻപ്രയാഗം.



൭൦

അഹിതപരനനാമയാശ്ചനായും,  
വിഹിതഹിതൻ വിവിധാന്തിപാത്രമായും,  
മഹിയിൽ മരുവിടുന്നു; ഹാ! ശിവേ! നിൻ  
മഹിതരം മരിമായമാറിഞ്ഞു?

൭൧

അലഘുതരവിലാസശീലയാം നീ  
സുലളിതരൂപിണി! നന്ദഗോപകന്യേ!  
നലമൊടു ഭവമായ പമ്പാഞ്ഞെ-  
പ്പലവിധമിട്ടു തിരിച്ചിടുന്നു നിത്യം.

൭൨

ബത! ബഹുവിധകർമ്മബലമായ-  
ച്യുതഗിരിശാദികളും പ്രപഞ്ചദുഃഖം  
സതതമനുഭവിച്ചിടുന്നു; പിന്നീ-  
ടിതരശരീരികളെത്തു ഹന്ത! നാഥേ!

൭൩

അഗദത വരുവാനും, മാതമബോധം  
വിഗളിതവിഭ്രമമുതഭവിക്കുവാനും,  
നിഗമശതനിലീനയായ നികൽ-  
ബൃഗവതി! ഭക്തിഭരം ഭവിക്കണം മേ.

൭൪

നവനിധിപതിയാം വെറുംദരിദ്രൻ;  
കവനവിദഗ്ദ്ധത മൂകനും കിടയ്ക്കും;  
ഭവതിയിലൊരു ഭക്തിലേശമൊന്നും-  
ലവനവിചേച്ഛുവുമെണ്ണികേ! കരസ്ഥം.

൭൭

ഇടരൊട്ടുമൊരു ഭിക്ഷുപോലവേ പ-  
 ണ്ടടവികൾ ചുറ്റിന രാമ,നാദിമായേ!  
 കടലിനു ചിരയിട്ടു ചെന്നു വൈരി  
 പ്പടകളെ ചെന്നതു നിൻപ്രസാദലേശം  
 ൭൬  
 നിരവധിമഃമത്സരാദിയാദോ-  
 നിരകൾ നിറഞ്ഞ ഭവാഞ്ജിയെക്കൂടപ്പാൻ  
 നിരയഭയനിഹന്ത്രി! യാനപാത്രം  
 നിരഘവേൽപ്പദഭക്തിമാത്രമത്രേ.

൭൮

ഭയഭരകരബന്ധമാം ഭവാഖ്യ-  
 ക്ഷയറിനു വാൾ ഭവദംബ്രിഭക്തിയല്ലോ;  
 ഉയരെ വിലസിടുന്ന മുക്തിസൗഖ്യം  
 കയറുവതിന്നിതുതന്നെ തക്ക കോണി.

൭൯

നിരവധികസുഖൈകഘോരവാകം  
 സ്ഥിരതാഭക്തിവിശേഷമാക്കു നിന്നിൽ;  
 ധരസഹചരി! നാകലോകവും, ദു-  
 ന്നർകവുമാനമുഖ്യനൊന്നുപോലെ.

൮൦

മമ ജനനി! മനത്തടത്തിൽ നട്ടോ-  
 രമലഭവൽപ്പദഭക്തികല്പവല്ലി  
 സുധധാരഫലമേന്തുമാറപാസൂ-  
 ക്കുമമിഹ തുകുക സൽകൃപാമൃതം നീ.

നാ

അഖിലശ്രദ്ധയോം വിരക്തിയാകും  
സഖി പരിചയ്കൾ ചെയ്തതോരജസ്രം.  
സുഖിതയൊടിമ ഭക്തിയായ പൊയ്ത്താർ-  
മുഖിയൊടുമൊത്തു രമിപ്പനംബികേ! ഞാൻ.

നാമ

കർമ്മജ്ഞാനസമാഖ്യയോഗ്യഗള-  
ത്തേക്കാളനായാസമായ്-  
ശ്ലർമ്മം ചേപ്പതു ഭക്തിയോഗവിധിയാ-  
ണെന്നാണു വിദ്വജ്ജനം  
മർമ്മകണ്ടുരചെയ്തൊട്ടലിവൊടെൻ-  
വിശ്വേശി! നിശ്ശേഷ-  
ഷ്ണർമ്മക്കാടിനൊരഗ്നിയാമതടിയ-  
നായത്തമാക്കേണമേ.





